

תת"ע 1108/12/12 - מדינת ישראל נגד גלית שביט בטשי

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

19 מרץ 2014

תת"ע 1108-12-12 מדינת ישראל נ' שביט בטשי

בפני כב' השופט עופר נהרי
בעניין: מאשימה

מדינת ישראל

נגד

גלית שביט בטשי
ע"י ב"כ עו"ד אורון

נאשמת

הכרעת דין

כנגד הנאשמת הוגש כתב אישום אשר בו נטען כי בתאריך 3.11.12 בשעה 2:10 בלילה, בצומת הרחובות מקווה ישראל והחשמל בת"א, נהגה היא עפ"י הטענה במכונית בהיותה שיכורה בכך שסירבה היא עפ"י הטענה לתת דגימה של אויר נשוף לפי דרישת שוטר וזאת כעבירה לפי סעיף 62(3) לפקודת התעבורה בקשר עם סעיפים 64ד(א) ו-64ב לפקודת התעבורה.

הנאשמת כפרה במיוחס ולפיכך התקיים דיון הוכחות.

מטעם התביעה העידו העדים הבאים:

השוטר מר שגיא קונטרוביץ (ע.ת.1) אשר במסגרת עדותו הוגשו: דו"ח ההזמנה לדין וכתב אישום(ת/1) דו"ח פעולה באכיפת איסור נהיגה בשכרות (ת/2) דוח עיכוב (ת/3) אישור בדבר נטילת רישיון רכב (ת/4) ואישור בדבר נטילת רישיון נהיגה (ת/5).

השוטרת הגברת בתיה רוקח (ע.ת.2) אשר במסגרת עדותה הוגש מזכר שערכה (ת/6).

מטעם ההגנה העידו העדים הבאים:

הנאשמת עצמה (ע.ה.1)

מר דניאל הרפז (ע.ה.2) אשר במסגרת עדותו הוגש דיסק ובציודו תימלול התוכן המצוי בדיסק , כמומחה אודיו ווידאו . (הדיסק סומן נ/1 וחווה"ד ובה התמלול סומנה נ/2).

בהסכמה הוגש לבקשת ההגנה מסמך פירוט שיחות, גלישה ומסרונים למנוי טלפון נתון מחברת פלאפון (סומן נ/3).

עוד העיד מטעם ההגנה מר בן יעיש אבי (ע.ה.3) אשר העיד על עצמו כי היה בן זוגה של הנאשמת בליל הבילוי במועדון עובר לנהיגתה באירוע דנן.

הצדדים הגישו סיכומיהם בכתב.

מסקנתי בעקבות התרשמותי הישירה מן העדויות ומתן הדעת לראיות ולטיעוני הצדדים בסיכומיהם כי היא כי דין הנאשמת להרשעה בעבירה שיוחסה לה - נהיגה בשכרות - וזאת לא רק מכח גיבוש יסודות סירוב ליתן דגימה לגילוי אלכוהול בגופה, אלא אף, בנפרד מכך, מכח התנהלותה והתנהגותה.

ולהלן נימוקיה המפורטים של הכרעת הדין:

לא היתה מחלוקת כי הנאשמת אכן נהגה ברכב מנועי במקום ציבורי (צומת הרחובות החשמל ומקווה ישראל בת"א).

הסנגור בחר בישיבת ההקראה לפרט את מהות הכפירה ואין למצוא כי כפר בכך ששעת הנהיגה היתה 2:10 עת עוכבה הנאשמת.

הנאשמת גם העידה כי כחצי דקה לפני השעה 2:09:37 נעצרה היא ע"י השוטר. (ראה נא את עדותה של הנאשמת בעמ' 18 שורות 10-16 לפרוטוקול).

חצי דקה לפני השעה 02:09:37 היא השעה 02:09:07.

במילים אחרות, בעוד שהשוטר רשם בדו"ח כי שעת הנהיגה והעיכוב היתה 2:10, טוענת הנאשמת כי שעת הנהיגה והעיכוב היתה 2:09 ועוד מספר שניות.

צר לי, אך בניגוד לעמדת ההגנה בסיכומיה, אינני סבור שעל כך יכולה ההגנה להיבנות בטענה שהשוטר לא דייק ברישום זמנים.

עד עתה הוכחה אם כך, בנוסף לנהיגה, גם שעת הנהיגה.

לא נסתר כי המרחק בין המועדון "פאשן בר", בו שתתה הנאשמת לגרסתה ויסקי, הוא מרחק נסיעה קצר ביותר אשר לדברי הנאשמת לא עולה על נסיעת של כמה מאות מטרים. (ראה נא את עדות הנאשמת בעמ' 35 שורות 3-12 לפרוטוקול שם אגב גם מספרת הנאשמת כי שהתה בפאב עד כחמש עד עשר דקות לפני שעיקבו אותה השוטרים). (בעיתוי אחר אף אמרה הנאשמת כי מדובר במרחק של 100 מטרים בלבד).

לא באה מחלוקת מפי ההגנה על כי הנאשמת נדרשה ע"י השוטר ע.ת.1 (ואח"כ גם ע"י השוטרת ע.ת.2) למסור דגימת נשיפה לגילוי אלכוהול בגופה.

עד כה הוכח אם כך שהיתה נהיגה, היה עיכוב בעיתוי של 2:09 או 2:10, וגם באה דרישה ליתן דגימה.

למעשה, אף לא היתה מחלוקת בפי ההגנה כי הנאשמת גם זכתה לקבל הסבר כנדרש אודות המשמעות של סירוב ליתן דגימה.

קיימת אמנם מחלוקת בפי ההגנה אודות עיתוי מתן ההסבר, ואולם בסוגיה זו אני נותן אמון בעדות ע.ת.1 על כי את ההסבר הזה הוא נתן לנאשמת הרבה יותר מפעם אחת ואף עוד בשעה 2:29 (כמצוי בעמ' 3 בת/2 שם, גם לאחר מתן ההסבר, חזרה הנאשמת ואמרה: "**אני מסרבת לעשות בדיקה עד שעורך הדין שלי יגיע**").

חיזוק לסירוב - ולנימוק הנ"ל לסירוב שהיה כאמור בפי הנאשמת על אתר - ניתן למצוא בתוכן הדברים הבאים שהנאשמת הודתה בעדותה כי אכן אמרה לשוטר:

"מה אתם דפוקים, אני רוצה להתקשר לעו"ד." (ראה ת/2 עמ' 1 סעיף 4).

וכלום לא איפשר השוטר לנאשמת להתקשר לעו"ד?

בהחלט איפשר.

אך למרות כל אלה, ולמרות שלדבריה גם עורך הדין יעץ לה למסור דגימה, הוסיפה הנאשמת להערים קשיים ולמשוך זמן, ועל כך מעידים לא רק השוטרים אלא גם העולה מההקלטה שהנאשמת עצמה הציגה כראיה.

לטעמי, ובכל הכבוד והערכה לנאשמת הנכבדה, העדויות והראיות מצביעות על כך כי הנאשמת עשתה כמיטב יכולתה ליצור מצב שבו יחלוף זמן רב ככל האפשר ממועד השתיה שלה (שעפ"י גרסה אחת שלה היתה כחצי שעה או שעה לפני מועד הנהיגה, ועפ"י גרסה אחרת שלה כשעתיים לפני מועד הנהיגה).

עולה מן הראיות כי כל עוד לא עלה בידה של הנאשמת ליצור קשר עם עו"ד (לאחר שהשוטרים נתנו לה לצורך כך זמן ראוי, כולל גלישה באינטרנט וקיום של שיחות טלפון) עמדה הנאשמת על כך שכל עוד לא יגיע עורך הדין שלה למקום, אין היא מבצעת את הבדיקה.

בהקשר של סבירות משך עיכוב עיתוי בדיקה על ידי שוטרים על מנת שחשוד או חשודה בנהיגה בשכרות יתייעצו עם עו"ד, כבר נאמרו דברים ע"י בית המשפט העליון ברע"פ 2538/11.

לא זו בלבד שהשוטרים לא חייבים היו להמתין ולעכב את לקיחת הנאשמת לבדיקה עד אשר יגיע עורך דינה למקום האירוע, אלא שגם לא קמה עליהם חובה להמתין לצרכי התייעצות טלפונית אלא **"בגדרי דקות אחדות"**. (לשון ביהמ"ש העליון ברע"פ 2538/11).

והנה כאן, והרבה לפני משורת הדין, עולה גם מראיותיה של הנאשמת, כי היא גלשה באינטרנט, עשתה טלפונים לחברים, עשתה טלפונים לעו"ד, וכי לא פחות מחצי שעה היו השוטרים סבלניים עמה. (ראה פרטי עדותה של הנאשמת עצמה בעמ' 28 משורה 25 ועד עמ' 29 שורה 1 לפרוטוקול מיום 20.10.13).

סבלנותם של השוטרים פקעה, ובצדק, עת כאשר גם לאחר שהתייעצה עם עו"ד (בשעה 2:40) הוסיפה היא גם בשעה זו להערים קשיים ולהתווכח ולהתמקח על תנאי הבדיקה כאשר היא מפריעה לבדיקה ומתעקשת להחזיק דווקא בידה את הטלפון הנייד ולדבר לתוכו כדי להקליט את גירסתה שלה לאירועים וזאת כאשר היא נדרשת לנשיפה ולא לדיבור. (העיד על כך התמלול שהנאשמת עצמה המציאה כראיה).

התרשמותי מן העדויות והראיות היא שהשוטרים נהגו במקרה זה בנאשמת הנכבדה בכפפות של משי.

לא אחרת מאשר הנאשמת עצמה העידה באופן חיובי על השוטר כדלקמן: **"... ביקשתי מהשוטר שגיא שיאפשר לי להתקשר לעו"ד ולהתייעץ. התשובה הראשונית שלו הייתה 'אין בעיה את יכולה להתייעץ'. הוא נתן לי להרגיש שזו זכותי להתייעץ. התקשרתי לחבר"**. (מתוך עדותה של הנאשמת בעמ' 19 שורות 26-29 לפרוטוקול).

לא אחרת מאשר הנאשמת עצמה גם הוסיפה והעידה על השוטר כי ביוזמתו הוא הציע לה לבצע את בדיקת ההליכה בבדיקת המאפיינים ללא נעלי העקב וזאת על מנת שנעלי העקב לא ימנעו ממנה לעשות את הבדיקה כמו שצריך. (ראה נא את עדות הנאשמת בעמ' 19 שורה 46 לפרוטוקול).

מעדותה של השוטרת ע.ת.2, כמו גם מהתמלול שהנאשמת עצמה המציאה כראיה (נ/2) עולה כי גם השוטרת נהגה בהגינות ובסבלנות עם הנאשמת הנכבדה.

לכשביקשה הנאשמת להקליט, היה דו השיח בין הנאשמת ושוטרת כדלקמן:

"גלית: אני צריכה להקליט את זה... בתיה: את תקליטי אין שום בעיה" (ראה עמ' 3 שורות 9-10 לנ/2).

נשאלת כאן השאלה עד כמה נדרשים שוטרים להמתין? עד כמה נדרשים שוטרים לפרוס שטיח אדום על מנת שחשוד או חשודה בנהיגה בשכרות יתכבדו וימסרו סוף סוף דגימת נשיפה כדי לאמוד האם החשוד או החשודה נהגו ברכבם בשכרות?

עד כמה יש לצפות משוטרים שיקדישו זמן (זמן הבא על חשבון מלאכתם באכיפה גם כלפי נהגים אחרים במשמרת אשר אולי מסכנים את ציבור המשתמשים בדרך ואת עצמם) כדי לשנהג או נהגת חשודים יתרוצו וימסרו בדיקה?

כמה זמן צריכים שוטרים להמתין עד אשר יגלוש נהג באינטרנט, ישוחח עם חברים, יתקשר לעורכי דין שונים, ימתין לטלפון חוזר מהם, ויעסוק בהקלטות ובויכוחים אודות מיקום הטלפון בעת הבדיקה ומיקום המפתחות בעת הבדיקה?

האם צריכים השוטרים לדחות את עיתוי בדיקת הנשיפה גם על מנת שהחשוד או החשודה (כפי במקרה דנן) יעסקו בפרוצדורות הנותנות עדיפות להקלטה על פני עדיפות לבדיקה?

האם לחלוף הזמן כאשר עסקינן בנהג ששתה משקה אלכוהולי (במקרה זה ויסקי) אין חשיבות כשמדובר בבדיקה לגילוי מידת האלכוהול בגופו?

התשובות לכל אלה הן לדעתי ברורות למדי.

לשוטרים יש זכות, וגם חובה, לשים גבול סביר למתיחת זמן ולעיסוק החשוד או החשודה בטלפונים לחברים ולעורכי דין, גלישה באינטרנט, הקלטות ותיעוד מקיף של ההליך מפי החשוד או החשודה אל תוך מכשיר ההקלטה בעת מתן הדגימה, ויכוחים על מיקום מכשיר ההקלטה וויכוחים על מיקום מפתחות הרכב בעת מתן הדגימה.

ושב אני לגוף העניין:

השוטרים עשו עלי רושם מהימן ומקצועי.

השוטרים ערכו מסמכים מפורטים אשר מהם עולה כי הם הקפידו לרשום גם פרטים מרובים שהנאשמת הכירה כי נכון שאמרה אותם ואשר דווקא מצטיירים כמשרתים את ענינה, כגון ששתתה לדבריה רק כוסית ויסקי אחת (ת/2), כגון דבריה שלטענתה השוטרים מתנהגים באופן מוזר (ת/2), וכגון דבריה שהשוטר יסלף את דבריה (ת/1).

התרשמותי מן השוטרים הינה כי לא היה להם כל עניין לרשום דברים של אירעו או דברים שהנאשמת כביכול לא אמרה להם כגון שהיא "לא עושה שום בדיקה בלי עורך הדין שלי" ו-"אני מסרבת לעשות בדיקה עד שעורך הדין שלי יגיע". (ראה ת/2 עמ' 2 ועמ' 3).

לא זו אף זו:

אפילו בשעה 2:42 בלילה, עת החלה הנאשמת להקליט עם הטלפון הנייד שלה (כאשר כזכור עוכבה עוד בשעה - 2:10) טרם התרצתה הנאשמת ליתן בדיקה באופן מעשי והוסיפה להעמיד תנאים בדבר מיקום הטלפון ומיקום המפתחות שלה וזאת כאשר היא מתווכחת עם השוטרת.

אינני סבור כי יש להלין על השוטרים בכך שלאחר פרק זמן כה ממושך ולאחר נקיטת סבלנות רבה מאד עם הנאשמת ועם צרכיה ודרישותיה של הנאשמת, מצאו הם לנכון לשים בשלב מסויים סוף למשיכת הזמן לרשום לנאשמת דו"ח על סירוב על מנת לפנות להמשך מלאכתם באכיפה כלפי נהגים נוספים הנחשדים בסיכון משתמשי הדרך בנהיגה בשכרות.

ויוזכר: לדברי הנאשמת משך ההקלטה הוא 40 דקות. (ראה עמ' 27 שורה 32 לפרוטוקול).

עמוד 5

רוצה לומר שלאחר למעלה מחצי שעה עוד טרם ההקלטה, הוסיפו חילופי הדברים עם הנאשמת אף במשך 40 דקות נוספות, אשר במהלכן, ובצדק לטעמי, הבינו השוטרים כי הגיעה העת לרשום לנאשמת דו"ח על סירוב.

הראיות מלמדות שהנאשמת ביצעה סירוב הן במלל והן בהתנהגות.

בחלוף זמן, ולכשנוכחה הנאשמת כבר לראות כי רושמים לה דו"ח על סירוב, או אז בחרה היא לומר כי היא לא מסרבת ומוכנה כעת לעשות את הבדיקה.

צר לי, אך אני בדעה שיש אכן גבול אשר מעבר לו יש כבר מקום לקבוע שבוצע סירוב ולאחריו אין עוד המשך. כך הוא המקרה דנן.

מוצא אני לצטט מעדות השוטר ע.ת.1 כדלקמן:

"... אחרי שהיא טירטרה אותנו בכך ולא, שהיא מוכנה ואחרי זה לא מוכנה, והבינה שנרשמה לה הזמנה, היא פתאום הסכימה ואז רצתה" (עמ' 6 שורות 8-10 לפרוטוקול).

"אני מסביר כי גם לאחר 32 דקות היא עדיין סרבה". (עמ' 7 שורה 8 לפרוטוקול).

"אני האינטרס שלי שתהיה תוצאה, כי אז עם תוצאה קשה להתווכח, עם תוצאה ופלט מהינשוף קשה להתווכח, האינטרס שלי שתעשה" (בדיקה. ע.נ.). (עמ' 8 שורות 11-13 לפרוטוקול).

"... ואמרה שאני מפריע לה והיא תיקח כמה זמן שהיא רוצה עד שתשיג את העורך דין והיא היתה 19 דקות צמודה לטלפון, ואמרה שלא מעניין אותה אף אחד..." (עמ' 8 שורות 26-28 לפרוטוקול).

"...40 דקות מרגע עצירה של שכנועים לדעתי מספיקים (הגברת שאתה מתאר כרצינית צריכה כבר לקבל החלטה האם לעשות את הבדיקה או לא, גם אחרי 40 דקות רמת אלכוהול יורדת בגוף" (עמ' 11 שורות 4-6 לפרוטוקול).

ומוצא לנכון לצטט מעדותה של השוטרת ע.ת.2 כדלקמן:

"לשאלתך מדוע אי אפשר לבצע את הבדיקה עם הטלפון ביד, השבתי כבר כי הנבדק צריך להיות פנוי וקשוב לבדיקה, עצם ההתעסקות בטלפון במהלך הבדיקה ואחיזתו ביד, מבטים לתוכו, וניהול משפטים במהלך הבדיקה מפריע לבדיקה" (עמ' 16 שורות 3 עד 6 לפרוטוקול).

"הנ"ל תוך כדי הקלטה מוסיפה משפטים משלה, בין משפט למשפט שלי, דבר שהיקשה עלי והפריע לי מאוד להתחלת הליך הבדיקה. עצם ההחזקה לכשעצמו אם להתעלם מענין הבטיחות שלי, הוא לא הענין, היא פשוט ניהלה דו שיח עם עצמה בטלפון לא איפשר לי לבצע את העבודה שלי. דרשתי ממנה רבות לבצע את הבדיקה". (עמ' 18 שורות 29-33 לפרוטוקול).

צר לי, אך גם אני בדעה שאחרי 40 דקות של התמקחויות ושל הצבת תנאים ע"י הנהגת טרם כלל מתן אפילו נשיפה אחת למכשיר, היו זכאים השוטרים להפסיק את אשר בצדק כינו כמשיכת זמן.

בכל הכבוד והערכה, קשה לטעמי להשתחרר מן הרושם העולה מהנסיבות ומעדותה של הנאשמת, כי לנוכח כך שהיא ששתתה ויסקי בפאב באותו לילה, ולפי המצוי מפיה בת/2 עשתה כן אך כחצי שעה לפני הנהיגה (גירסה שאינני סבור שהשוטר היה בעל יכולת או עניין להמציא מפרי דימיונו, כפי שגם לא המציא רישומים את שם הפאב "פאשן בר" או את המילים "כוסית ויסקי"), חששה ככל הנראה הנאשמת מן התוצאה שעלולה להתקבל במכשיר הינשוף ועשתה לפיכך להרחקת זמן הדגימה מזמן השתיה.

וכאן אני מגיע לחלקה השני והנוסף של הכרעת הדין.

גם אם הייתי מסיק שאין מתגבשים יסודותיו של סירוב באירוע דנן, עדיין הייתי נותר עם כך ששיכרותה של הנאשמת, או לכל הפחות היותה תחת השפעת משקאות משכרים, מתבקשת כמסקנה בפרשה זו לאו דווקא מסירובה, אלא גם, ובנפרד, מהתנהלותה ומאפייניה.

כוונתי להיבטים המצטברים הבאים:

- הנאשמת כשלה בסטייה במבחן הליכה על קו, וגם הסתייעה בהרמת ידיה לשם שמירה על יציבות.
- הנאשמת כשלה גם בהבאת אצבע לאף.
- הנאשמת הודתה שתתה ויסקי באותו לילה..
- הנאשמת לא סתרה כי ריח חזק של אלכוהול נדף מפיה.
- הנאשמת הנכבדה העידה כי בניגוד גמור לדרכה ולמנהגה אמרה היא לשוטרים: "מה אתם דפוקים, אני רוצה להתקשר לעו"ד". (ויושם נא עוד לב: הרי הנאשמת עצמה העידה כי כבר בשלב הראשון שבו עוכבה אמר לה השוטר ע.ת.1 כי אין כל בעיה שהיא תתקשר לעו"ד ולדבריה הוא גם נתן לה להתקשר לעו"ד. רוצה לומר - לפי ההקשר של המשפט שצוטט לעיל - שכבר בשלב הראשון של הפרשה, ולכשרק עוכבה, כבר אמרה היא לשוטרים כי הם דפוקים. ובמילים אחרות: אם הנאשמת עצמה העידה כי איפשרו לה כבר בהתחלה להתקשר לעו"ד ואף גלשה והתקשרה, מדוע זה היתה היא צריכה לומר לשוטרים את המשפט אשר אותו אישרה בעדותה כי אכן אמרה והוא "מה אתם דפוקים אני רוצה להתקשר לעורך דין").

- הנאשמת עצמה העידה בבית המשפט כי "**כל בר דעת יכול להבין שאף עו"ד לא היה מתייצב בשלוש בבוקר בעניין ינשוף**". (ראה נא את עדות הנאשמת עמ' 20 שורות 16-17 לפרוטוקול). אך הנה, וככל הנראה שלא כפי "כל בר דעת" ובשל השפעת האלכוהול ככל הנראה, עמדה הנאשמת בליל האירוע על כך שאין היא עושה בדיקה עד שיגיע עורך דין למקום.
 - על אף שאין היום מחלוקת בפי הנאשמת שהשוטרים אכן איפשרו לה את הזמן להתייעץ עם עו"ד, מסתבר מן ההקלטה שנעשתה זמן רב אחרי כן (נ/2 עמ' 8 שורות 7-8) כי הנאשמת אומרת לשוטרים כי סירבו לתת לה את הזמן להתייעץ עם עורך דין. (ראה גם בעמ' 9 לנ/2 שורות 1-3). ובמילים אחרות, הנאשמת מלינה על דבר שהיא עצמה מאשרת שהיא קיבלה זה מכבר.
 - הנאשמת אף מוסיפה ומתבטאת, כך ניכר, דברים שניכר שאינם מאפיינים אותה ברגיל, ואומרת לשוטרים שהיא "מאמי" ("אני איתך מאמי" אומרת הנאשמת לשוטרים לאחר רישום הדו"ח, כמוקלט בנ/2 עמ' 14 שורה 1).
 - וכך אף אומרת הנאשמת לשוטרים (כמוקלט בנ/2 עמ' 10 שורה 20: "אתה יכול לדבר עד מחר סתם שטויות שאתה מדבר, ההקלטה לא מריחה את האלכוהול").
 - בהמשך אף חוזרת הנאשמת ואומרת לשוטרים כי נכון "שהשוטרים דפוקים" וזאת בנימוק "**כי אני רוצה להתקשר לעורך דין ואתם מפריעים לי וזה התנהגות לא הולמת**" (ראה דברי הנאשמת בעמ' 14 שורה 15 לנ/2). (ההדגשות שלי. ע.נ.). ויוזכר, הרי מדובר כבר בעיתוי שכבר מזמן התקשרה הנאשמת לעו"ד ודיברה עם עו"ד. כלום שכחה זאת!?
- לנוכח כל ההיבטים המצטברים שהוזכרו לעיל אני סבור כי השכרות אשר בה היתה נתונה הנאשמת הנכבדה נלמדת גם מהתנהגותה, ממאפייניה, ומהתבטאויותיה של הנאשמת, ולא רק מסירובה שהוכח.
- לאור כל המפורט לעיל מורשעת בזאת הנאשמת בעבירה שיוחסה לה בכתב האישום.

ניתנה היום, 19/3/2014, במעמד הצדדים

קלדנית אושרית וקנין.